

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ім. М.І.ПИРОГОВА

Не можна лікувати тіло,
не лікуючи душу.

Сократ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО
КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА**

**Тези доповідей
II навчально-методичної конференції**

10 лютого 2021 року

м. Вінниця, 2021 р.

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І.Пирогова**

Міністерство охорони здоров'я України

II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ
ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО
КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
10 лютого 2021 року

УДК: 378.61:339.137.2

**II навчально-методична конференція
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ
ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОГО КОНКУРЕНТНОГО
СЕРЕДОВИЩА**

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
м. Вінниця, 10 лютого 2021 року

Редакційна колегія: В. М. Мороз (головний редактор)
Ю. Й. Гумінський (відповідальний редактор)
Л. В. Фоміна

Відповідальний за випуск: А. М. Гулевич

Розвиток медичної науки і практики в умовах глобального конкурентного середовища зумовлюють вносити корективи у підготовку та підвищення кваліфікації медичних працівників із наближенням їх освіти до міжнародних стандартів. Саме тому якість освіти у вищих закладах освіти необхідно покращити шляхом ефективної організації та інформатизації навчального процесу, впровадженням передових наукових розробок у практику викладання, забезпеченням високого професіоналізму викладачів, створенням сучасної навчально-методичної бази в усіх освітніх галузях, зокрема і медичній.

Конкуренція в освітньому середовищі потребує комплексного підходу, як з боку студента, так з боку освітнього закладу, для кращого та глибшого розуміння та єдності конкурентного середовища і конкурентних відносин, які знаходяться у постійному взаємозв'язку.

Збірник розрахований на всіх працівників медичної галузі.

© Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова, 2021

якості знань студентів. «Хто добре діагностує – той добре лікує» – цей вислів корифеїв медицини особливо актуальний в наш час.

Глибоке розуміння організму як цілісної живої системи, яка має великі резерви та можливість до самовідновлення, вміння тісно працювати з хворою людиною, оцінювати її стан, проводити діагностичні та лікувальні маніпуляції – ось пріоритетні напрямки інтенсифікації навчального процесу.

Рішення цих задач повинно реалізовуватися на основі найширшого залучення технічного прогресу. Нові досягнення електронно-технічних засобів та комунікацій дозволяють необмежено користуватися не тільки картинами, схемами та слайдами: в учбовий процес залучаються онлайн трансляція різноманітних обстежень, маніпуляцій, оперативних втручань. Необхідно широко застосовувати симуляторні центри, муляжі, манекени, тренажери та ін. В режимі реального часу проводити клінічні обговорення, консилиуми важких хворих та цікавих випадків, дискусії тощо. Проведення ВЕМ, ЕХОКГ, спірографії, кон'юнктивальної мікроскопії, дерматоскопії – це методи, які широко освітлюються в мережі інтернет і повинні різноманітно використовуватися в проведенні занять.

Для покращення засвоювання матеріалу та підвищення зацікавленості в учбовому процесі можливо застосовувати рольові ігри, де роль пацієнта, консультанта або лікаря виконують студенти. В усіх варіантах викладання, заняття повинні мати чітке клінічне спрямування, максимальне наближення до реалій життя.

Бобело В. С.

Роль самоконтролю у процесі удосконалення особистості студента

Розвиток сучасного суспільства характеризується пришвидшенням темпів науково-технічного прогресу, інтенсифікацією зв'язків між людьми, наявністю яскраво виражених глобалізаційних процесів і, відповідно, широким спектром можливостей для реалізації власного потенціалу, які відкриваються перед кожним окремим індивідом. Однак те, яким чином кожен з нас користується цими можливостями – питання відкрите. Відкриваючи перед нами великі можливості, сучасність ставить перед нами і великі виклики. Стосуються вони в тому числі й розвитку та саморозвитку особистості. В час, коли світ, що оточує нас не знаходиться в стагнації, а постійно рухається і змінюється, не може знаходитись в стані спокою і людина. Адже в цьому контексті будь-яке уповільнення (а тим паче зупинка) в розвитку чи в самовдосконаленні людини несе в собі легко передбачувані ризики. Навіть в разі власної успішності людина не має можливості спокійно і самовдоволено «спочивати на лаврах», бо легко може опинитись в аутсайдерах суспільного буття. Соціалізація людини в сучасному суспільстві апріорі сприяє розумінню і сприйняттю цієї нескладної істини. Освіта, як один з інститутів соціалізації та професорсько-викладацький склад, як її агенти – безперечно повинні сприяти цим процесам.

Для сучасного філософсько-наукового дискурсу характерним є трактування особистості, як об'єктивного аспекту суб'єктивного світу людини, який характеризується повною унікальністю і реалізується шляхом

самотворення та самопізнання людини. Її соціальний вимір (адже людина є істотою беззаперечно соціальною) об'єктивується в її соціальних акціях і інтеракціях і визначається залученістю до різноманітних соціальних відносин і процесів (економічних, культурних, історичних тощо). Відомий французький філософ Еммануель Муньє в праці «Маніфест персоналізму» акцентує увагу на унікальності явища особистості. Адже вона є єдиною реальністю, яку ми одночасно і пізнаємо, і творимо зсередини.

Не в останню чергу, метою системи вищої освіти є творення найбільш сприятливих умов для активного розвитку і самореалізації кожного студента. Вдосконалення особистості – перманентний, дуальний, поступальний і найбільш важливий процес, що відбувається в рамках співпраці викладача і студента в період здобуття останнім вищої освіти.

Відповідно до соціологічних концепцій особистості можемо виділити наступні її характерні ознаки: особиста гідність, розумність, індивідуальність, свобода, відповідальність. Самоконтроль, як одна з психічних функцій людини, знаходиться на лінії зіткнення таких ознак особистості як свобода (можливість самостійно керувати власною поведінкою, здатність самостійно приймати рішення) і відповідальність (рівень розвиненості даного почуття, вміння керувати власною поведінкою, здатність до аналізу своїх вчинків і відповідати за них). Беззаперечним є факт, що самоконтроль являється складовою частиною усіх видів діяльності студента, що пов'язана із навчанням та засвоєнням знань і навичок, і здійснюється особистістю на всіх його етапах. Виконуючи цілий ряд функцій (перевірочно-порівняльну, діагностуючу, розвиваючу, виховну, навчальну), самоконтроль сприяє здатності особистості досягати поставлених перед нею цілей, а його роль в процесі удосконалення особистості студента є фундаментальною.

Бондар С.А., Гармаш Л.Л., Дмитренко С.В., Наліжитий А.А.,
Анфілова М.Р., Кізіна І.Є., Мельник Т.В., Пічкур О.М.

Удосконалення навчання лікарів-інтернів дерматовенерологів та ЗП-СМ при проходженні очної інтернатури на кафедрі шкірних та венеричних хвороб

Медична наука розвивається швидкими темпами, з'являються нові лікарські препарати, нова діагностична апаратура, новітні методи та засоби терапії, тому професійні знання лікарів-інтернів, які були здобуті під час навчання в медичному ВУЗі при проходженні інтернатури можуть досить швидко застарівати, ставати не повними а також не відповідати вимогам сучасної дерматовенерологічної науки. Це потребує необхідності під час очного циклу проходження інтернатури навчити лікарів-інтернів дерматовенерологів та ЗП-СМ самостійно поповнювати свої професійні знання. Удосконалюючи систему самоосвіти лікарів інтернів на кафедрі шкірних та венеричних хвороб значна увага приділяється зв'язку навчання з раніше одержаними знаннями та власним професійним досвідом, навчання пошуку та подальшій роботі з сучасною медичною літературою, інтернет-ресурсами, формуванню наукового складу мислення. Самоосвіта є найбільш ефективна в тому разі, коли лікарі-